

חאיר חלמה

בן עזבדיה זסעדה
נולד ב- תרפ"ח 1928
נפל ביזם י"ט אדר
תש"ח 29.2.48
ח.א. 0172825

מלמה מאיר בן ערבדיה וטעדה.

נולד בחודש תמוז תרפ"ח (1928), בהגיעו ארצות, בגיל 15 החל לעבוד בנגרות. בן 16 התגייס לנצחונות העברית. ושירת בקרית חיים. משם נענה לקריאת המוסדות והתגייס לבריגדה העברית. שירת כמצרים צרפת כלגיה הולנד וגרמניה, ונשתבח בפי מפקדיו וקציניו על הצטיינות צייתנות ודייקנות במילוי פקודות וביצועים. עם שחרורו מהבריגדה הציע לאביו לבנות לו בית במקום הצריף שבו גרו. ובמשך 7 חודשים הקים כמו ידיו את הבית, את עבודת הריצוף, ההטיח הוכרח להשאיר לאביו, כי בנתיים החלה מלחמת השיחרור והוא כחבר "ההגנה" הלך לשרת את המולדת אחרי גמרו קורס מ"כ הספיק עוד ללון לילה אחד בשלוח בחדר שבהין בשבילו בבית החדש שבנה, ומאז לך בריכוזי "ההגנה" ביחודות שדה השתייך בפעולות עזרה והגנת ישובי הסביבה, והתחבורה העברית בפעולות הגנה ושמירה. פעם נשלח בטנדר עם 8 בחורים לתפוש מכונת שלפי ידיעות מטה "ההגנה" המקומית הובילה נשק לכפרים הערביים שבסביבה. בגלל קלקול בטנדר הוכרחו לחזור לטבריה. אך הוא לא נתן לחבריו להסתלק מהמשומה בגלל קלקול המכונת. לפי דרישתו לקחו מכונת של "אגד" ויצאו שנית אל לדרך, ליד כפר חיטים הבחינו במכונת הנשק הערבית. לפקודתו הכינו הבחורים את רוביהם ליריה. וכך בעיצומו של הקרב פלט אחד מהבחורים כדור ופגע בו ופצעו פצעי מות.

ביום 29.2.1948, נקבר בטבריה עיר מולדתו.

פרי יצירה של בן משפחה.

מאיר היה בחור אמיץ מאוד, תמיד עזר לכולם, ותמיד התנדב לכול מקום, בכל מקום היה תמיד ראשון, את בית אביו הוא בנה כמו ידיו, אבל לצערנו הוא לא נהנה לישון ולנוח בבית החדש, הוא הספיק לישון לילה אחד, ואז לך להסיסים צבאיים לאחר כמה ימים קיבלנו את הבשורה המרה שמאיר מלמה נפל.

ת.נ.צ.ב.ה.

מאיר מלמה

מאיר נולד בטבריה. בן חמש-עשרה שנה החל לעבוד בנגרות וסייע להוריו בנשיאת הנטל של עול הפרנסה. בגיל שש-עשרה התגייס לנוטרות ושירת בקרית-חיים. עם קריאת המוסדות הלאומיים נענה מאיר והתגייס לבריגדה העברית. ימים רבים עשה במסגרת הבריגדה במצרים, צרפת, בלגיה, הולנד וגרמניה. על מסירותו ועל נאמנותו לתפקידים, שהוטלו עליו, זכה לשבח מפי מפקדיו שהוקירו והעריכו את תכונותיו.

במשך תקופה ארוכה, ארוכה, גרה המשפחה בצריף דל. עם זובו של מאיר ושרותו בבריגה, נטל יוזמה ובמו ידיו הקים בית מגורים מרווח למשפחה. שבעה חדשים ארכה הבניה, מלחמת השחרור אלצה את מאיר לנטוש שוב את הבית ולהחלץ להגנת העיר ומבואותיה. הוא סיים בהצלחה קורס מ"כ קיבל חופשה קצרה וזכה ללון לילה אחד, לילה אחד בלבד, בבית החדש שהקים. את הלילות שנותרו לו עלי אדמות עשה בחפירות, בעמדות ובמארבים מול אויב.

ידיעה מודיעינית, שהגיעה אל מטה ה"הגנה", אודות מכונית ערבית, שהובילה נשק לכפרים הערביים, הקפיצה את מאיר ממטת חוליו והוא נחלץ עם קבוצת בחורים לדלוק אחריה ולסכל את מזימתה. הטנדר שבו נסעו התקלקל ונאלץ היה לשוב על עקביו, אך לא בחור כמאיר יאמר די, הוא גייס עד מהרה מכונית של "אגד" וחזר עם חבריו למקום. ליד כפר חטין נתגלתה לו המכונית הערבית. לפקודתו, דרכו הבחורים את נשקם ליריה, והנה בעיצומו של הקרב נפלט כדור מידי אחד הבחורים, שלא שלט בנשקו ופגע במאיר שנפל מתבוסס בדמו. אף ברגעיו האחרונים לא שקט, הוא הורה לחבריו להשלים את המשימה. מר נחום עב, אחד מחבריו הטובים, מספר עליו שהיה מטובי הלוחמים בשל עוז רוחו וכישוריו, (צלף ומקלען מצטיין), נקרא ליטול חלק פעיל במשימות הנועזות ביותר.

הערבים התנכלו לתחבורה לעיר וממנה, והיה הוא זה, אשר יצא בחברת פקודיו להשיב מלחמה שעה.

מאיר נולד בטבריה, נפל ושב אל חיקה, אל חיק עיר מולדתו.

הובא למנוחת-עולמים בבית הקברות בטבריה.

מאור למאד זצ

בשעת ההקדמה הוצגו בין האולאסיה היהודית והלחית, היה
צדק האיום כל הקור והאפי טור צרעק. מאור למאד שמה למד
האומנים המעוסים, איש הדומה היהודית אשר למד צדק
הנאצים התוצר למד: לני מוכן י.

מאור זצ הצטרף למחנה חיל האוהבית, אשר מתקדמה
היה צוות את הכח קבוצי פליקסו הפאנה ה קזיח טהורה.
תקופה הוא: הבטחת האולאסיה היהודית, השתתף חזקו
התחבורה האפואי ופרנסת קזיח וכן כוח אמר פקדונות מילואים.
מאור זצ נאמד עם טורו הפאומאום היחידה, היה ממלאן הטה
ורב נסיון, בזמן השתתף באחד מהמשטרה ה קזיח האמריקה.
בכוחו קיבלו התאגדות המלשנה שלקדמה בהבטחה האולה
קזיח, קזיחים פתחו ונצחו זכיו ה קזיח ה קזיח קזיח אפואי
אמאומים האפואים טקנים. נשמה להתחנך הותקפו קזיח קזיחים
בכניסתם קזיח: אחד מהם נפצע, הפך נצח אפואי קזיח חמוק
אפואי ה קזיח. אפואי קזיח החיסה ה קזיח אפואי אפואי
קזיח אפואי קזיח. בין האומנים נמצאים מאור למאד זצ וטון
האקום קזיח את חזקו שטו התחום הקדמים, וכן אפואי קזיח
קזיח פן נפאך התחנך אשר לא יפארו אפואי אפואי? האמאיה
האפואי והאפואי האפואי. האומנים אפואי האקום אפואי
אפואי הם נאכחו קזיח, ביאנים קזיח השתתף ה קזיח
קזיח.

כל היתה טאטית קזיחו האמאית היהודית האומאית
ואשר האמאק השתתף האמאית קזיחו האמאית קזיח
קזיח אפואי אפואי האמאית קזיח קזיחים אפואי ה קזיחים
אפואי התחבורה היהודית, אפואי אפואי קזיח לא קזיח אפואי
האומנים האפואים אפואי אפואי. קזיח היתה אפואי
ה קזיחים שטו ה אפואי אפואי קזיח אפואי. האמאית

ואברהם.

למנוח על פיה אשר פאמאום קאנאזים לעברתו, תאיה חיה לוכן
אל, איש הכהן הירושלמי אשר לחם קנאזים קוצו ואסארת
מחבת החיים וחיבתו השתתף בארבות הפגזות קוצו, אקרא
הקור הכתובה בק קפאטו ופאטו חיה קרבן יקר אלא אכאנא.
"יהי לכו ברוך"

כתב: נחום קא

בס"ד

העורב האירי / יוסי זיגי

איכה האכת בטריז זמן
נקטפת כמו פרח רעון
אשר זה מכבר נפט...

ופרח.

לא הספקת עסקות דעים
לא הספקת עראות דולם
וכבר אתה הולך לשם...
לאן?

כרעם ביום בהיר
קקן שמש בלתי סגרי
שמענו על מותך.

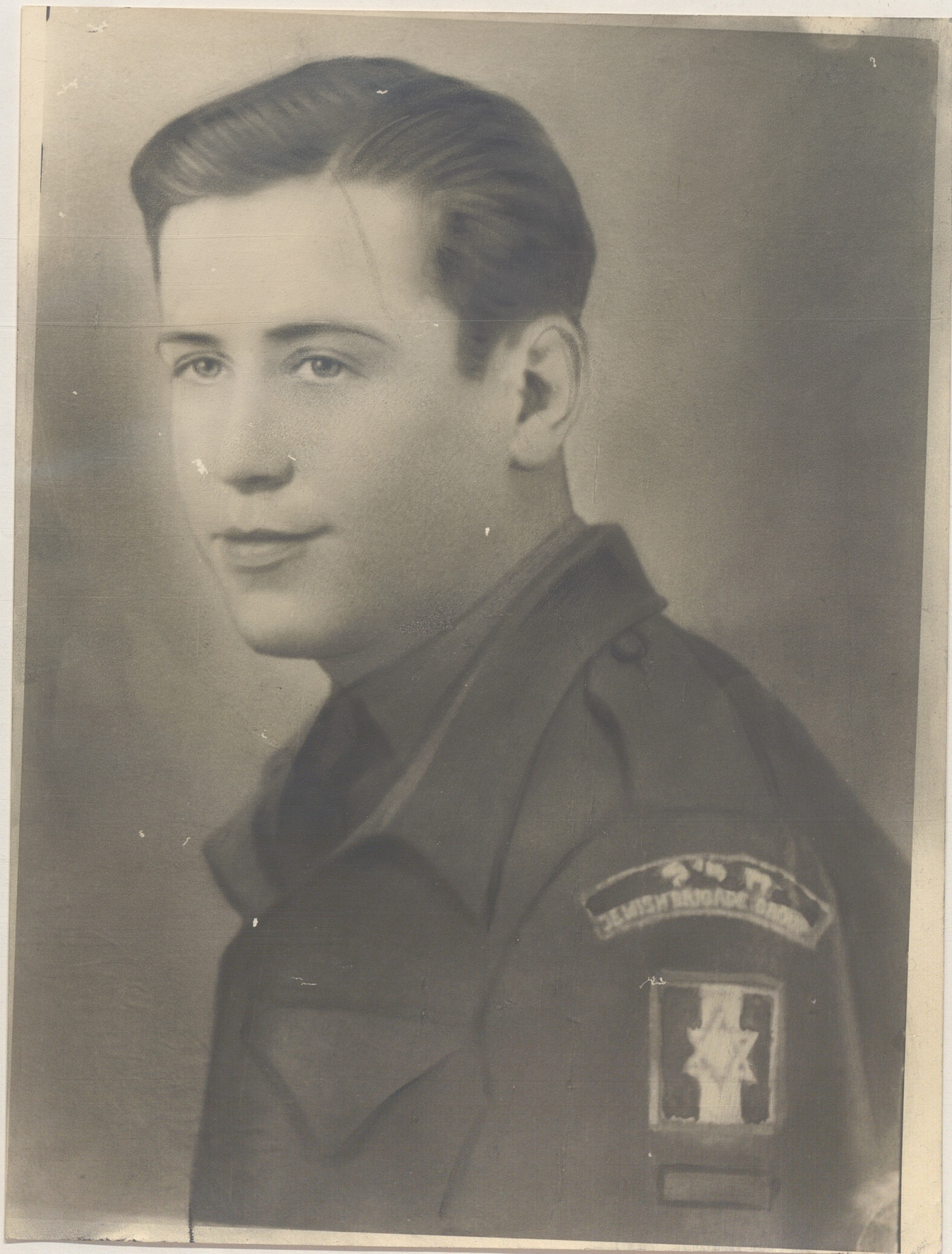
לאן האכת דלם צדיר!?
נצדחת כול אלאן תמיר
מבול שתמיר האכת עישן!?
אתה החסון כארץ האבנון
אתה שהיית ראש וראשון.
במיטב עלומיך היית
כאק מרד ורוח נעורים
אלהב את החיים ושופד חילומים.

אק החיוק על לפתותיך שול
פתים חייך קופד בלודק באיבק.

הרצות .

"ונלכוד את בועם
את יפי העלורית והתואר .
בי רצות שכלאת, עצועם
עא תתן את עינינו עשבות .
אהבה מקדשת הדם
את תשואי הינו עברוא ..."

חייא אורי .

נזכור את אחינו שנפלו בקרב
ותפילת שלום בעיניהם.
זנוצית יצאו עממחה
ועל שבו גיבורים.

נופעת ביקשו על נפשנו.
שתהא ראיה לכבוד.
שנעמד עמית במלוא שיצור קומתו
ברגע הנורא ההוא.
ועשמו על רעותת המופלאה
עם השקוע על הארץ והעין.

נזכור, ועל דרך בימי ביכרון.
העצם היותנו.
בחיים של שלום בעי פחד.
ברגע של אחיה ואהיה עמו.
המקריב את נפשו למענו.

כמו צורה
הכושא אל השמש

צמח.

בהושטך ידך
אל כל שעה

כמו צורה.

הנצמק שחשי

פרטת רשות

ללכוד.

האמת.

כמו צורה

נקטעו חייך

בדומה.

אולי זעקת

אולי גם ערומים

זעקים ?

